

ENCORE EXPO

Elke weekdag: de keuze van De Morgen maandag: pop&rock dinsdag: jazz, klassiek en wereldmuziek woensdag: film donderdag: podium vrijdag: expo

Expo > 'Picture Palace' van Hans Vandekerckhove in Gentse Zebrastraat ★★★

Schilderen in de breedte

Hans Vandekerckhove (*1957) brengt dezer dagen een overzicht van recent werk in de Gentse Zebrastraat. De naar eigen zeggen 'romantisch-realistische' kunstenaar overtuigt met zijn figuratieve schilderijen tussen droom en werkelijkheid, tussen 'binnen' en 'buiten'. Bovendien gaan zij een mooie dialoog aan met de architectuur van de locatie.

DOOR SARAH THEERLYNCK

De tentoonstellingsruimte van het Zebrastraatcomplex doet met haar glazen dak en grote ramen denken aan een serre. Een betere locatie had Hans Vandekerckhove niet kunnen vinden voor *Picture Palace*, een overzicht van zijn recent werk. De serre is namelijk een belangrijk motief in zijn werk. Er komen dan ook veel van zijn thema's in samen. Jeugd sentiment, het landschap, de tegenstelling binnen-buiten. "Als kind zat ik altijd te tekenen in de serre van de broer van mijn vader, peter Raf", vertelt de schilder, wanneer we voor *An Early Morning Visit*, één van zijn 'serreschilderijen' staan. "Op haast Proustiaanse wijze leiden serres me terug naar mijn kindertijd. Het is echter meer dan nostalgie. Serres zijn voor mij ook de perfecte synthese tussen binnen en buiten, tussen geborgenheid en beschutting en de noodzaak de wereld in te trekken en het landschap te zien. Bovendien zijn ze met hun transparante oppervlak picturaal interessant." Niet dat hij zich als kunstenaar aan de

werkelijkheid houdt. Van zijn schilderijen gaat bijna altijd een metafysische gloed uit. Zo mag het werk *The Light Within* dan wel een bij nacht verlichte serre afbeelden, in wezen is het een droombeeld dat de wereld als een wondere, maar ook eenzame plek toont. "De realiteit is voor mij als een te nauwe trui", zegt Vandekerckhove. "Als schilder trek ik die trui af tot er een bol wol overblijft en ik opnieuw aan de slag kan." Niet toevallig is oranje op *The Light Within* het overheersende kleur. "Ik gebruik vaak oranje", vertelt Vandekerckhove. "Het is het meest abstracte kleur dat je kan gebruiken, het geeft de dingen iets irrealis."

Eenzame wandelaars

Een ander belangrijk thema in het werk van Vandekerckhove is de menselijke blik. De mensen die hij afbeeldt, kijken je haast nooit aan. Ze richten hun blik op oneindig, hebben de ogen gesloten of zijn verdiept in een boek. De reeks *Viewmaster* is een mooie synthese, met het apparaat met de stereofoto's als het symbool van de verinnerlijkte blik. Vandekerckhove: "In je jongenskamer kijk je naar de wereld buitenaf en je verinwendigt dat zicht. Het zet meteen je verbeelding in gang - en daar is het ook mij om te doen." Het is ook geen toeval dat de schilder zichzelf afbeeldt op die schilderijen, net zoals het niet toevallig is dat hij op schilderijen als *She's a Rainbow* en *Mind Games* zijn dochter portretteert. "Ik schilder dingen en mensen waar ik een emotionele band mee

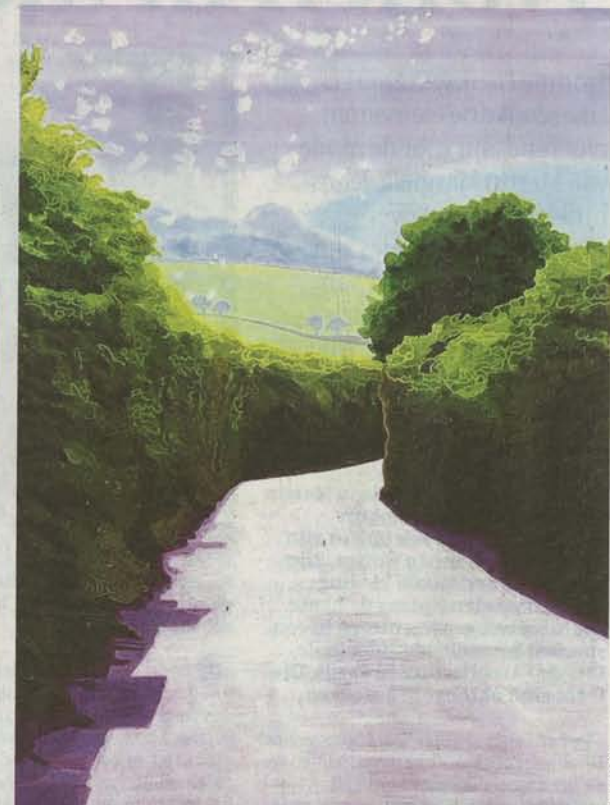
■ *The Light Within*, 2006.

SCHILDER HANS VANDEKERCKHOVE:
De realiteit is voor mij als een te nauwe trui

heb", zegt de kunstenaar. "Maar ik overstijg mijn leefwereld ook. Mijn dochter is op mijn schilderijen niet zomaar mijn dochter: zij is een beeld van 'het meisje', een prototype."

Vandekerckhove is een fervent wandelaar en ook dat komt terug

in zijn werk. Niet zelden schildert hij eenzame wandelaars die helemaal in overweldigende landschappen lijken op te gaan. Maar noem hem geen landschapsschilder. Daarvoor zijn Vandekerckhoves landschappen te symbolisch geladen. De natuurpracht heeft door overbelichting iets irrealis en wordt daardoor het symbool van het verloren Paradijs, van het verbroken contact van de mens met zijn omgeving. "Ik maak de landschappen altijd heviger en poëtischer dan ze in werkelijkheid zijn", zegt Vandekerckhove. "Op die manier probeer ik de wereld

■ *Painters Road*, 2006.

te herbetoveren." Ook het wandelen zelf heeft zo zijn betekenis. "Je treedt niet alleen buiten je ivoren toren, de wereld in, maar daalt ook af in jezelf", zegt de schilder. "Je gaat niet alleen in dialoog met het landschap, maar ook met jezelf."

Daarnaast dialogueert de kunstenaar, niet toevallig een kunsthistoricus van opleiding, ook met de kunstgeschiedenis. Dat geeft hij met het schilderij 'Conversation Piece' ook letterlijk aan. De afbeelding van de lezende vader en de meeleezende dochter is zijn versie van het typische Britse groepsportret uit de achttiende

eeuw. Vandekerckhove: "Ik wil niet alleen communiceren met een publiek van nu, ik wil ook refereren aan de traditie. Net zoals A.F.Th Van der Heijden in zijn cyclus *De tandeloze tijd* wilde 'schrijven in de breedte', wil ik 'schilderen in de breedte'. Referenties aan andere kunstwerken, herinneringen, emoties, gezichten, beelden: ik neem ze allemaal mee in mijn werk."

Picture Palace, nog tot 26 juli in de Zebrastraat in Gent. Op maandag 20 en dinsdag 21 juli is er een Kinderactiviteit tijdens de Gentse feesten. Alle info: www.zebrastraat.be

FOTOS RV